

BRANDENDE HARTEN.

1. Gezamenlijk verlangen.

() Vandaag maken we soort van nieuwe start. De kick-off van het project 'Gezamenlijk verlangen'. Laten we eerst vaststellen hoe fantastisch het is dát er verlangen is! Een kerk die niet meer verlangt leeft niet! Als je niks meer verlangt heb je blijkbaar alles al, sta je stil, kun je tevreden achteroverleunen. En dat is de dood in de pot. Wij hebben nog wat te verlangen en dat betekent ruimte om te bewegen, te groeien. Wij leven! En zien dus mogelijkheden om de komende jaren samen te werken aan een open, warme, veilige, levende gemeente.

Als je dat even op je laat inwerken, open, warm, veilig, levend: dat is het profiel van Jezus! Je zou dus ook kunnen zeggen wij verlangen naar een gemeente waar Jezus leeft! Zichtbaar wordt, aan te wijzen is. Als Jezus met ons meeloopt, dan willen we wel, toch? Dan is het de moeite waard toch om mee te doen? Dat is niet afhankelijk van aantallen leden, van leeftijden. Dan kan ook een kleine, vergrijzende gemeente een levende gemeente zijn. Als Jezus tussen ons in loopt, dan gaan onze harten branden. Bruggetje naar Lucas 24.

Lezen: Lucas 24 : 13 - 35 ...

2. Afhakers worden kerk-zoekers.

() Weet je, eigenlijk hebben die 2 Emmausgangers, Kleopas en zijn maat, wel iets van veel kerkverlaters. Als 2 teleurgestelde afhakers lopen ze weg uit Jeruzalem, weg bij de volgelingen van Jezus. Jezus is verleden tijd (vs 21 ...). En dus heeft het geen zin om nog langer zijn kerk op te zoeken. Er was een tijd dat ze enthousiast meededen, maar het vuur is uit. Geen hoop meer dat het nog wat wordt. En ze zwaaien de achterblijvers gedag. Wij doen niet meer mee! Ze hebben het er nog wel over, druk in gesprek, maar vastbesloten het zinkende schip van Jezus' kerk te verlaten.

Dan komt er opeens een derde bij lopen. Ze kennen hem niet, of beter herkennen Hem niet. Blik vertroebeld. Die man is zeer geïnteresseerd in hun gesprek: waar hebben

jullie het toch over? Wij weten natuurlijk dat het Jezus was en zoals Hij hier is, zo kennen we Hem ook: hij vraagt door en nodigt mensen altijd uit om hun verhaal te vertellen. Hij kan ook heel scherp zijn (zo weinig verstand? Traag van begrip) maar begint met doorvragen. Vertel, wat houdt jullie zo bezig? Dan komt dat hele verhaal van hun teleurstelling en de reden waarom ze afgehaakt zijn. Het was leuk met Jezus, maar nu Hij er niet meer is, is de lol er wel af. En dan gebeurt het: Jezus gaat vertellen, vs 27 ... Hij ontsluit de Schriften, zoals Kleopas en zijn vriend het zelf zeggen. () Doet mij denken aan zo'n pop-up-boek: als je het openvouwt wordt een heel bouwwerk zichtbaar: wow! ...

Zo vouwt Jezus de Bijbel open en wat wordt er dan zichtbaar? Gods Rijk! Daar ging het al die tijd om, al die eeuwen van het OT, al die jaren dat Jezus met zijn leerlingen rondtrok: het goede nieuws van Gods Rijk! Kijk mensen, Kijk naar Jezus: zo ziet dat er uit, die nieuwe wereld waar God aan bouwt. Die open wereld waar iedereen welkom is, veilig is, waar je warmte vindt, waar je leven ontvangt.

En dat ontsteekt een vuur! Vs 32 ... Ik wist het, ik voelde het, er gebeurde wat toen hij zo met ons sprak! De teleurgestelde afhakers weten niet hoe snel ze weer terug moeten komen in de kring van J' volgelingen. Kerkverlaters worden kerkzoekers: vs 33 ...

3. Waar 2 of 3 ... daar is Jezus!

Wat kan dit nu voor ons betekenen met ons Gezamenlijk Verlangen hier op Vrouwenpolder? Wat mij betreft in ieder geval dat Jezus zich niet bindt aan een gebouw van steen. Dat wéten we wel, maar toch denken wij bij kerk altijd toch nog eerst aan dit gebouw: Dit is "onze kerk". = Niet waar: () jullie zijn de kerk, waar je nu bent, waar je morgen bent: waar 2 of 3 in mijn naam bij elkaar zijn, fysiek of via Zoom of Teams, daar ben Ik in hun midden. Daar gebeurt het! Waar 2 of 3 mensen samen oplopen en samen spreken over de dingen van Gods Koninkrijk/Gods missie, daar komt Jezus er

tussen lopen en dan gaan harten branden! Hij bindt zich niet aan een gebouw van steen, maar aan mensen, kleine groepen mensen die samen de bijbel openvouwen en daaruit het KvG van liefde, warmte en veiligheid laten oppoppen.

4. Breken van het brood als kern van het leven.

Daarom ben ik zo blij dat we vandaag weer HA vieren! Hier gelden geen aantallen of leeftijden. (O) Hier is Jezus: Gastheer en Koning en Hij deelt Zich met ons. Bij het breken van het brood vallen de schellen van hun ogen. Dat was het kantelpunt in hun denken over Jezus. Dat Hij niet iemand van het verleden is, maar van het nu en dus van het straks! Het HA als kern van de gemeenschap! Hij in ons en wij in Hem. Dat is ten diepste wat een kerk verlangt als ze open wil zijn en warm en veilig en levend. Laat Jezus Christus straks bij je binnen komen. Bij brood en wijn. Neem daar even rustig de tijd voor. Laat Hem dan je hart in brand steken. Wie Jezus kent heeft nooit reden om teleurgesteld of ontgoocheld naar de zijlijn af te zakken. Wie Jezus in zijn hart heeft zoekt mensen bi en bu op om samen het leven te leven dat Jezus voorleefde!

5. Lang genoeg gepraat

(O) Gezamenlijk Verlangen: we hebben daar de afgelopen jaren veel over gepraat en gedroomd. Laten we nu in beweging komen! En doen! Laat Jezus maar tussen je in lopen. Of je dan naar Emmaus loopt of naar Serooskerke of naar Veere is niet zo belangrijk. Als Jezus met je meeloopt gaat je hart wel branden!